

[Kai Moltke.]

lier skal der tages særligt hensyn til, og jeg tror, at loven om boligsikring til en vis grad tager et sådant socialt hensyn til børnerige familier, at loven på disse områder betyder slet ikke så lidt i retning af fremskridt. Men fordi man gerne vil hjælpe børnerige familier; behøver man jo egentlig ikke at diskriminere folk, som ikke har nogen børn eller ikke har nogen børn gående hjemme, og det forekommer mig, at tendensen i loven til det er den mest farlige. Her hører nemlig hensyntagen til indkomstskaalen op. Det drejer sig jo særlig om to grupper; hvis man ikke har nogen børn, men kun er et ægtepar, som skal have en lejlighed, er det, bortset fra al tale om huslejerelation, fasttømret, at mere end 15 pct. af den samlede husleje kan der ikke gives til sådanne mennesker. Det kan være generende, hvor et ungt ægtepar, efter først at have måttet udrede beboerindskud, efter at have måttet etablere hjemmet osv., har holdt lidt igen og ikke med det samme har koncentreret sig om at anskaffe børnene; det bliver min sandten ikke let for sådanne unge ægtepar, som man dog ellers har talt om med tårer i øjnene, at rykke ind i det nye byggeri, det eneste byggeri, der er til rådighed. 100 kr. i tilskud som maksimum uanset familieindtægt, hvis lejligheden, 2 værelser, måske koster et sted mellem 650 og 700 kr.

Endnu værre bliver det vel i den anden ende, dér, hvor man ganske vist nok har børn, men hvor disse har forladt hjemmet og giftet sig og man derfor sidder i den situation pludselig at være bundet af 15 pct. som maksimum. Ja, for hele systemet er jo baseret på, at der indtræder forbedring gennem børnetilskuddene, og at børnemængden i og for sig overskygger den personlige indtægt.

Nu ved jeg godt, at da vi i udvalget drøftede dette, talte man om, at i tvangstilfælde kunne man jo henvende sig til kommunen, når det drejede sig om særlig dårligt stillede; mange gange er de helt lave indtægter jo opstået ved, at den ene af ægtefællerne i en længere periode har været ude af stand til at udøve sit erhverv. Også her dukkede tanken om det personlige skøn op, idet man sagde: ja men I får en forsorgslov på bordet i den kommende tid, og da vil der åbnes mulighed for, at kommunen over sine rå-

dighedsbeløb ville kunne korrigere sådanne skævheder. I samme forbindelse rejste jeg spørgsmålet om særhjælp til f. eks. arbejdsløse over en langvarig periode, og sådanne findes jo f. eks. geografisk bestemt i Nordjylland og mere sporadisk i de øvrige dele af landet. Endvidere er der en masse mennesker, som bliver stillet over for langvarige sygdomsperioder. Også her henviste man til, at der ligger en forsorgslov på bordet, og at der vil kunne tages hensyn til sådanne mennesker ved særlige bevillinger. Ja, men hvis det skal være tilfældet, så er man jo netop nået frem til den tilstand, som man ville afskaffe gennem det punkt i boligforliget, som jeg nævnte, og hvorefter det hele skulle formuleres i loven om boligsikring.

Efter min mening har vi her det svageste afsnit i lovforslaget om boligsikring, og det er mit indtryk, at man i de forskellige udvalg, som behandler lovforslagene om bedre arbejdsløshedsunderstøttelse, om en bedre forsorg og endelig om boligsikring, har været vidne til et mærkeligt ping-pong-spil, hvor det, som man ikke kan finde ud af at løse gennem den ene lov, med stor lægeness og elegance overvises til den anden. Men det var vel i og for sig ikke en sådan enheds-løsning, man sigtede på, da man i sin tid rejste spørgsmålet om en boligsikring.

Men som tingene ligger, er det nødvendigt, at loven om boligsikring gennemføres inden den 1. april, ellers vil en række familier komme i en ganske ubehagelig, i en ganske uholdbar situation, og det er det, vi drager konsekvenserne af. Socialistisk folkeparti støtter denne lov, vi giver den vor stemme, idet vi dog samtidig tager det største forbehold over for det eksisterende beregningsgrundlag; vi peger på svaghederne i det skema, man oprindeligt opstillede i boligforliget med hensyn til lovens formålstjenlighed, og vi forventer, at man meget hurtigt efter en kort periodes praksis ud fra erfaringerne i de enkelte kommuner vender tilbage til denne lov og giver den en sådan form, at den er tilpasset tiden og tilpasset de sociale realiteter i det samfund, vi lever i.

Med disse forbehold kan jeg sige, at socialistisk folkeparti i det hele agter at støtte og agter at stemme for lovforslaget om boligsikring, men jeg vil gerne her have bolig-